

GLASILO

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o., LJUBLJANA

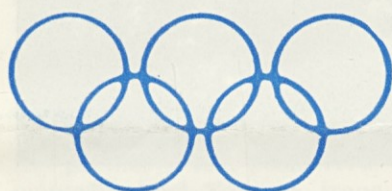
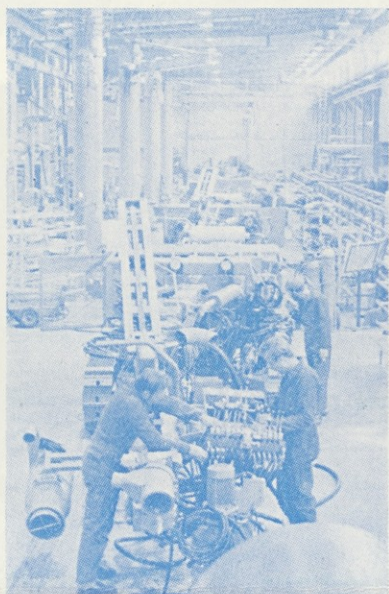
LETO X

Redna izdaja

št. 2, marec 1984

311311

Ni ovir za Abramtrans

AVTOTEHNA
NA OI

RUDARSTVO

Dolgoročno kooperacijsko sodelovanje

NOVOLETNA
PREDSTAVA ZA
NAŠE MALČKE

Vlak na domišljijo

Ob dnevu žena

Mednarodni dan žena postaja vedno bolj popularen, je vedno bolj upoštevan, saj je OZN leto 1975 proglasila za mednarodno leto žensk, da bi pripomogla k hitrejšemu prehodu od zapisane, k resnični enakopravnosti žensk. Ne gre za sprejem deklaracij, ampak za iskanje poti, po katerih bo mogoče uresničiti že proglašene pravice na področju enakopravnosti žene v družbi.

Letos mineva že 74 let, odkar so na II. mednarodni socialistični konferenci žensk, ki je bil leta 1910 v Köbenhavnu na Danskem na pobudo Klare Zetkin proglasila 8. marec za mednarodni dan žena.

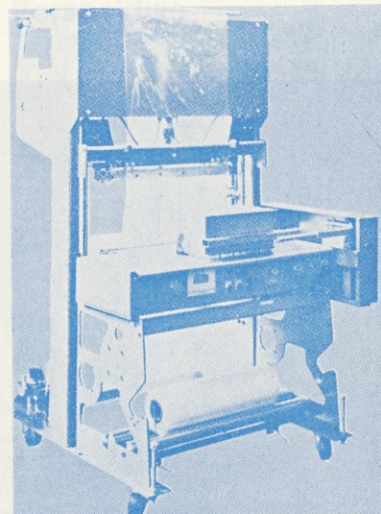
Vsako leto ob tem dnevu poročamo in ocenjujemo, kaj in kako je družba delala, da bi naša žena ob vseh svojih številnih dolžnostih bila zares polnopraven član zaradi svoje posebne funkcije, ki je v materinstvu, tudi primerno zaščitena.

Dejstvo je, da zaposlene žene podjetja in ustanove ščitijo kolikor morejo, pomemben je zakon o porodniškem dopustu, dejstvo pa je tudi, da je ponekod narava dela takšna, ki žene vse prezgodaj izčrpava fizično in duševno.

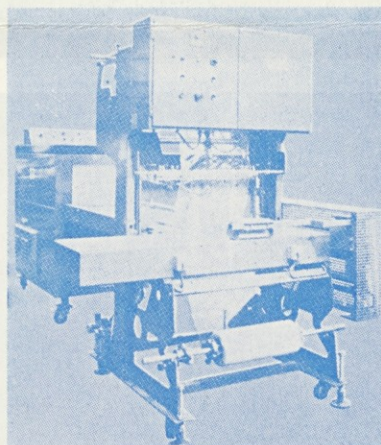
Vse premalo je razumevanja zato, da je zaposlena žena — tudi zaposlena žena doma, kjer je mati in gospodinja.

Vendar ob 39. letnici osvoboditve moremo reči, da ima naša žena le svojo samostojnost, mislim, da družba dobro ve, da je v našem napredku izredno pomemben in izdaten prispevek delovne žene.

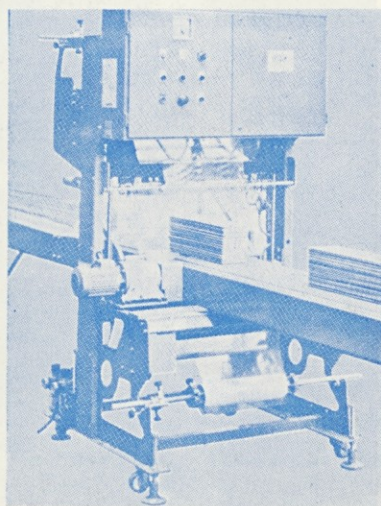
Katja Krmelj

LARA — STRIC

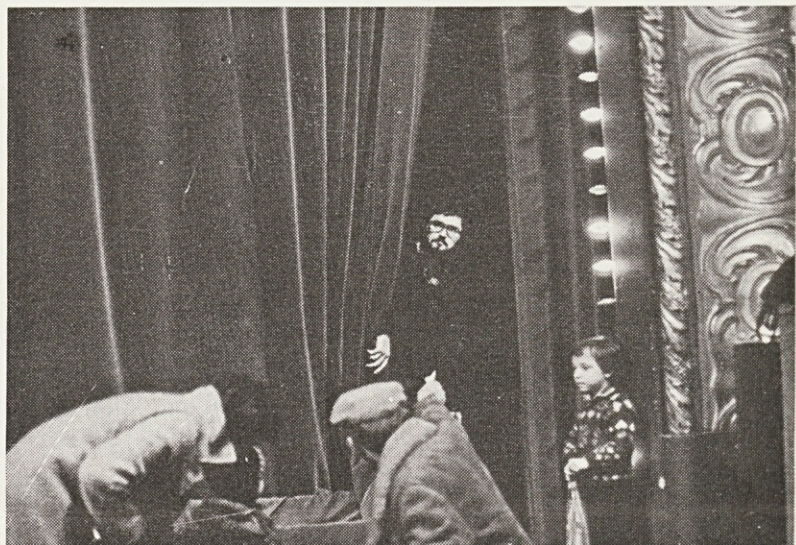
Projekt, ki obeta

V OBJEKTIVU MESECA

Vlak na domišljijo

Novoletna predstava za naše malčke

»Vlak na domišljijo je vlakejši od vseh vlakov na svetu, je skratka najvlakejši.« Približno tako je treba reči, če hočemo v besednjaku mladega slovenskega pesnika Borisa Novaka opisati njegovo novoletno igrico Vlak na domišljijo. In mali gledalci, ki jih je pesnik posadil na vlak, bi se s tem gotovo strinjali.

To je prav čudna zgodba o težavah, zgodah in nezgodah dedka Mraza, ki se nekega jutra zbudi in presenečen spozna, da je iz sveta domišljije naenkrat prestavljen v stvarnost. Ta pa ni na primer ameriška, ali pa vsaj preddepozitna, ampak je kar naša današnja, in to je od vsega najhuje. Kajti otroci ne kažejo prav nobenega razumevanja za naše gospodarske težave, za znano dejstvo, da nas prav težave delajo še močnejše

in tako naprej, oni hočejo darila pa zdravo. In dedek Mraz je tak kot vsi dedki Mrazi na tem svetu. Za nič na svetu ne bi priznal zahtevnim malčkom, da jim letos želje ne more izpolniti. Zato mu ni nobena žrtev prehuda, ampak kadar se države drži smola, ta že zna poskrbeti, da se državljanov drži še večja in zato je ves njegov trud zaman. In tedaj pokloni otrokom tisto zadnje in hkrati najdragocenejše, kar mu je še ostalo, česar ni mogoče kupiti, pa tudi zapraviti ne, kar je vsa leta imel, pa zaradi prevelikega blagostanja sploh ni opazil. Človeško toplino in domišljijo. In te ima dovolj za cel vlak, ki popelje malčke in našega ubogega dedka Mraza v svet, kjer so dedki Mrazi taki kot so nam rekli in pika. Zato je ta vlak najvlakejši.

**Slike z novoletne prireditve
še vedno lahko naročite
pri tov. Černiču na Titovi 36/II.**

Prednosti

Avtotehna je namreč leta 1979 oziroma 1980 prevzela zastopstvo za pakirne stroje Lara, francoske firme Soudeteam. To je izredno kvaliteten program, ki vsebuje ročne, polavtomatske in avtomatske stroje za industrijsko pakiranje s toplotno skrčljivo folijo. Tak način pakiranja je vsaj trikrat cenejši od klasičnega, poleg tega pa tudi mnogo kvalitetnejši, saj je izdelek skozi folijo viden, obenem pa tudi lahko neprodušno zaprt in tako zaščiten pred vremenskimi vplivi. Kljub visoki ceni se tak stroj, če obratuje 12 ur dnevno, amortizira že po treh mesecih. Pakiranje je hitro (povprečno 5 do 15 paketov na minuto) in varčno, saj porabi npr. polavtomatski stroj le kakih 10 kWh električne energije na uro.

Vsak stroj — tehnološki dosežek

Kljub vsem naštetim prednostim pa se ta program v Jugoslaviji v veliki meri tudi zaradi znanih uvoznih restriktivnih ukrepov ni mogel uveljaviti. Oživila ga je šele višja oblika sodelovanja. V soglasju s francosko firmo Soudeteam je naš partner v tem poslu Avtomontažin tozda Tovarna transportnih naprav začel izdelovati pakirne stroje Lara po Soudeteamovi dokumentaciji. Vendar tu ne gre za licenco, saj strojev ni mogoče izdelovati serijsko. Vsak stroj je izdelek zase, prilagojen zahtevam embalaranja določenih skupin predmetov. Skupen jim je le sistem in osnovna tehnologija. To seveda zahteva iskanje vedno novih tehnoloških rešitev, izdelovanje in montiranje posebnih dodatkov za pakiranje posameznih skupin paketov in povečuje stroške. Vendar pa je končni izdelek tako kvaliteten in prihranki pri njegovi uporabi tako veliki, da se vsa ta vlaganja izplačajo.

Sestavni deli

Pakirni stroj Lara je sestavljen iz treh delov:

— mehanskega, to je tekoči trak, katerega hitrost lahko po želji uravnavamo in jo tako prilagodimo izdelkom, ki jih stroj pakira in sposobnosti delavcev, ki z njimi upravljajo.

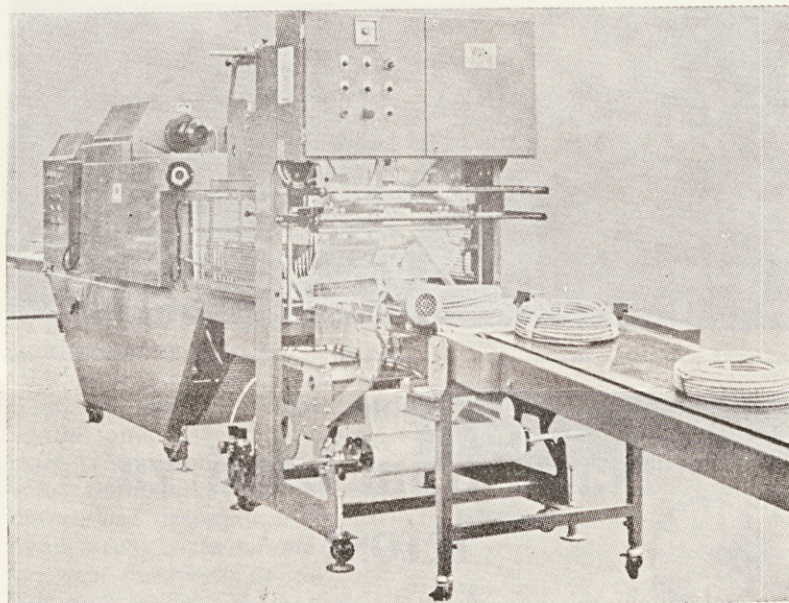
— pnevmatskega, to so varilne čeljusti in

— električnega, to je elektromotor z reduktorjem.

LARA — STRIC

Projekt, ki obeta

Združenje z Avtomontažo je sicer propadlo, vendar ves vložen trud le ni bil zaman. Nekatero temeljne organizacije so videle prav v sodelovanju z nami velike možnosti za nadaljnji razvoj. To velja predvsem za tozda Tovarna transportnih trakov, s katerim smo tudi po neuspelem referendumu (na nivoju tega tozda je referendum uspel) ohranili pristne stike in iskali možnosti za sodelovanje. Najnovejšo in najbolj obetavno možnost pa je prinesel že skoraj opisani Avtotehni zastopniški program Lara Stric.

Delovanje

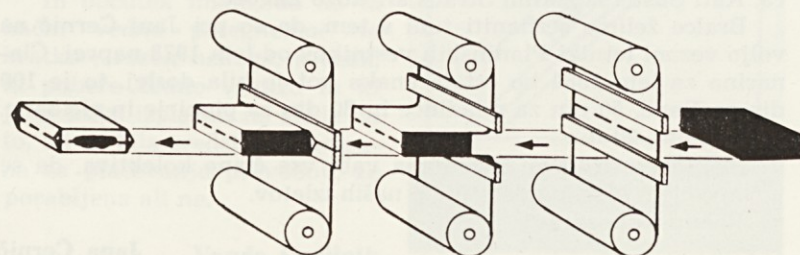
Proizvod, ki ga želimo zapakirati, folijo na vходу ohlapno omota. Omot se nato po traku pomakne proti toplotnemu tunelu, kjer se folija pri temperaturi 150 do 200 stopinj Celzija skrči, se prilagodi obliki izdelka in ga zapre. Omot se ohladi v hladilni komori in izstopi.

Varnost

S strojem rokujeta dva delavca, eden pri vходу in eden pri izhodu. Poškodbe pri delu

preprečuje varnostni sistem, ki deluje s pomočjo mikrostikal. Ta nemudoma prekinejo delovanje, če v delovno območje stroja, na primer pod varilno čeljust, zaide delavčeva roka.

Stroj že na prvi pogled vzbuja spoštovanje, tako po dimenzijah kakor po ceni. Dolg je od 4 m dalje in visok približno 2 m, odvisno pač od tega, kakšnim izdelkom je namenjen. Cena pa se bo sukala okoli 500 starih milijonov in bo seveda za vsak stroj drugačna. Kljub temu pa začetna vlaganja v proizvodnjo niso presegla stare milijarde. Polovico tega je sovložila Avtotehna.

Gospodarnost

Naš cerkniški partner pa se je pokazal kot dober gospodar in tehnolog še po eni plati. Večina materiala, vgrajenega v Laro, je domačega. Le 20 odstotkov je uvoženega, pa še tega po večini domači proizvajalci že izdelujejo, vendar ga ni mogoče dobiti na trgu. Zato predvidevajo, da bo v naslednjih letih največ 5 odstotkov materiala uvoženega, vse ostalo pa bo domače.

Perspektive

Nulta serija prvih petih strojev je pred zaključkom, ker so to stroji po naročilu, so kupci seveda že znani. Za letos je predvidena proizvodnja 50 pakirnih strojev, potem pa vsako leto 20 odstotkov več. Konkurenčnega proizvajalca v Jugoslaviji praktično ni, tuji pa so zaradi administrativnih prepovedi našim kupcem nedostopni. Kljub temu pa vsa proizvodnja le ni namenjena domačemu trgu. Naš tozda Zastopstva se je s francoskim partnerjem uspel dogovoriti, da bo del proizvodnje (gre predvsem za vrsto stroja, za katerega je Soudeteam tehnologijo sicer razvil, a ga ne namerava sam proizvajati in za nekatere rezervne dele) odkupil in jih prodajal na zahodnem trgu, oziroma opravljal zastopstvo v podobnem smislu, kot ga poznamo pri nas.

Skratka, obeta se nam res koristen in obetaven posel. Avtotehna, ki je priskrbelo dokumentacijo in bo skrbela za komercialno plat, bo pri vsakem stroju zaslužila približno 16 odstotkov, to je preračunano v dinarje 60 starih milijonov, ob načrtovani proizvodnji 50 strojev torej 3 milijarde že letos. Pri tem ne tozda Zastopstva ne tozda Tovarna transportnih naprav ne bosta zaposlila na ta račun niti enega novega delavca ampak bodo poiskali notranje rezerve. Na naši strani bosta za nemoteno poslovanje ob izdatni pomoči generalnega direktorja in pomočnika direktorja tozda Zastopstva tovarišev Misleja in Mlakarja skrbela vodja in komercialno tehnični referent v blagovni enoti oprema tovariša Golobič in Okretič. V Cerknici pa bo pod budnim očesom direktorja tozda in vodje nabavno prodajnega oddelka tovariša Pakiža in Kovačiča ob tem trenutno najperspektivnejšem projektu zavihalo rokave 20 delavcev.

Jurij Černič

Zaradi omejenih možnosti nabave nove »devizne« opreme in zaradi velikih potreb po modernizaciji že obstoječih rudnikov ter možnosti odpiranja novih rudarskih bazenov (predvsem na Kosovem) so se že pred leti začeli dogovori o možnostih skupne proizvodnje rudarske mehanizacije med Fabrikom opreme i delova BOR (FOD in Tempello-Tamrockom.

Predlog za sklenitev pogodbe o dolgoročnem kooperacijskem sodelovanju in realizaciji le-tega pa so po mnenju FOD Bor spodbudili predvsem trije faktorji:

1. Ker je firma Tamrock poznana po proizvodnji rudarske mehanizacije, ki jo plasira v države, kjer se oprema uporablja v barvni in črni metalurgiji, in se je le-ta izkazala kot vrhunska glede na tehnične karakteristike in proizvodne sposobnosti.

2. Ker FOD razpolaga z ustreznimi proizvodnimi kapacitetami in s strokovno usposobljenostjo, in ker je FOD že razvil proizvodnjo procesne opreme in posameznih delov za rudarsko mehanizacijo.

3. Ker predstavlja bazen BOR kupca z velikimi zmogljivostmi, tj. kupca opreme, ki se večinoma uvaža in ker je jugoslovansko tržišče še popolnoma neobdelano in izredno perspektivno.

Skupna proizvodnja se bo po predvidevanjih začela marca 1984, kobo izdelan prototip kooperantskega vozila in bo le-ta testirano tudi v rudnikih na Finskem. Po pogodbi je potrebno za domače tržišče v letu 1984 izdelati 11 kompletnih vrtljnih strojev, za potrebe Tamrocka pa 22 nosilcev motorja vrtljnih vozov s pomožnimi deli.

Ko bo proizvodnja stekla in bodo premagane osnovne začetne težave, naj bi v naslednjih letih izdelal FOD za domače tržišče 18 kompletov rudarske opreme letno.

V letošnjem letu bo znašala vrednost kooperantske proizvodnje 6,3, v letu 1985 pa 11,2 milijona finskih mark, vključno z letom 1988 pa bo znašala vrednost letne proizvodnje ca. 12,4 milijona finskih mark.

Vrednost deleža oz. proizvodnje jugoslovanskega partnerja v poslu je 30—50 odstotkov (finančna vrednost opreme). FOD bo nosilce motorja vrtljnih vozov izdeloval v kooperaciji s kolektivi jugoslovanske strojegradnje oziroma s Fabrikom automobila Priboj. Prvo petoletko iz Trstenika ter »14. oktobrom« iz Kruševca.

RUDARSTVO

Dolgoročno kooperacijsko sodelovanje

V prejšnji številki smo vam nekoliko obširneje predstavili Rudarstvo in principale, ki jih le-to zastopa. Med drugim smo na koncu članka omenili upanje, da bo pogodba o dolgoročnem poslovnem sodelovanju med firmo Tamrock, FOD Bor in Avtotehno kmalu potrjena s strani pristojnih finskih in jugoslovanskih oblasti in da bo proizvodnja rudarskih komponent v FOD stekla po načrtih. Danes vam podrobneje predstavljamo še pogodbo in predvsem pričakovane rezultate, ki naj bi jih prinesla.

Planinsko društvo Avtotehna

Načrtovani izleti za letos:

- 17. marec — izlet na Slivnico nad Cerknico, skupne hoje približno 3 ure in pol.
- 14. april — izlet na Lubnik nad Škofjo Loko, hoje približno 4 ure in pol.
- 19. maja — izlet Zelenica—Zabreška planina—Žirovnica, skupne hoje približno 5 ur.
- 2. junij — izlet na Golico, hoje približno 5 ur.
- 23. junij — izlet Bohinj—Komarča—Sedmera jezera—Komna—Bohinj, dvodnevni izlet.
- 6. do 8. julij ali 13. do 15. julij (petek popoldne, sobota in nedelja) — izlet Vrata—Prag—Kredarica—Triglav.
- 8. september — izlet Bohinj—Komna—Krn—Krnjska jezera, dvodnevni izlet.
- 22. ali 29. september — zaključek sezone s piknikom v Snežinki na Veliki planini, dvodnevna zadeva.

Pohodi:

- 18. februar spominski pohod na Stol
- 25. marec Porezen
- 12. maj pohod ob žici partizanske Ljubljane
- 13. maj Blegoš

Če vas zanima še karkoli v zvezi z našo dejavnostjo, vprašajte naslednje naše poverjenike: Vero Boškin, Jano Černič, Nušo Gradišar, Marjana Kokalja, Franca Lamprehta, Ivana Lipeja, Justino Novinec, Francija Petkovška, Ani Smolej, Staneta Šijanica, Kati Šušteršič, Mimi Štraus ali Ružo Zagorec.

Bralce želimo seznaniti tudi s tem, da so pri Jani Černič na voljo vezani letniki Planinskih vestnikov od leta 1973 naprej. Članarina za leto 1984 bo ostala enaka kot je bila doslej, to je 100 din za člane, 50 din za mladince in 30 din za pionirje in cicibane. Vpisnina 20 din.

Planinsko društvo Avtotehna vabi vse člane kolektiva, da se v čimvečjem številu udeležujejo naših izletov.

Planinski pozdrav!

S to novo proizvodnjo je opredeljen tudi srednjeročni plan razvoja FOD, in sicer razvoj in izpopolnjevanje procesne opreme za rudarstvo, metalurgijo in bazno kemijo. Predvsem bo FOD s pomočjo znanstvenih dosežkov in domačih kooperantov prevzel kompletno proizvodnjo pnevmatskih vrtljnih strojev do konca leta 1988, ko bo potrebno obnoviti pogodbo s Tamrockom.

Predvsem je potrebno podčrtati, da pomeni ta pogodba za FOD oz. njena realizacija pomemben korak naprej v mednarodno delitev dela in je izredno pomembna za stabilizacijo proizvodnje v bazenskem rudarstvu in proizvodnje mineralnih surovin na jugoslovanskem tržišču, saj bodo jamski vrtljni stroji prvič izdelani v Jugoslaviji, v naslednji fazi razvoja pa je predviden tudi izvoz presežkov proizvodnje.

Proizvodnja take vrhunske rudarske opreme za domače tržišče je izrednega pomena v sedanjem obdobju, ko bo moralo jugoslovansko energetsko gospodarstvo doživeti temeljito preobrazbo, da bi lahko šlo v korak z zahtevami po količini energije, ki naj bi jo v naslednjih letih proizvedlo. Že v letu 1984 je predviden izkop 64 milijonov ton premoga, in lahko si mislimo, kako visoka je ta številka, če upoštevamo slabo, zastarelo in neučinkovito opremo naših rudnikov. Prav v tem boju pa je ta pogodba morda del koraka k izpolnitvi načrta. Avtotehna kot tretja pogodbeni stranka ne nastopa neposredno v realizaciji pogodbe, vendar je tudi z njene strani prišla pobuda za sklenitev tovrstne kooperacije in je imela veliko vlogo pri dokončnih dogovorih in podpisu pogodbe.

Za vse kompletirane vrtljne stroje bo potrebno osnovati široko in učinkovito servisno mrežo. Komponente, proizvedene v Tamrocku, bo servisiral FOD, vendar bodo rezervni deli zanje prihajali preko konsignacijskega skladišča v Avtotehni, kar pomeni v času trajanja te pogodbe del dohodka konsignacijskega skladišča, ki bo več ali manj stalen.

Prav tako predvidevamo, da bodo rudniki-kupci kooperacijske opreme le-to dopolnjevali tudi z uvoženo opremo iz Tamrocka, kar bo prevzela Avtotehna kot generalni zastopnik Tamrocka v Jugoslaviji.

Jana Černič

Vanda Cedilnik

PREVAJANJE

Uporabimo registrirane prevajalce

Vsi komercialisti v TOZD Zastopstva se dobro zavedajo, da je prodaja zastopanih artiklov v določeni meri odvisna tudi od spremljajočih služb, med drugim tudi, in predvsem, od prevajalske. Pa si pogledimo, kako je prevajalska služba v naši TOZD urejena, oz. neurejena.

Za vseh okroglo 50 zastopstev (nikar ne preštevajmo artiklov, ki jih vsa ta zastopstva prodajajo), je kot prevajalka — uradno s tem nazivom — zaposlena le ena delavka, ki prevaja iz angleščine in nemščine v slovenščino in obratno, navodila za vse našete proizvode, pisma in pogodbe in še kaj — preobremenjena, zasuta z delom za pol leta vnaprej, in brez vsakršnih možnosti, da bi lahko prevedeno še pretipkala in urečila v razpoložljivem delovnem času.

Ko pa je bil problem omejen na ustreznem forumu s strani zastopstva, ki je trenutno v hudih težavah prav zaradi pogodbi zahtevanih prevodov navodil za upravljanje in vzdrževanje, je bilo slišati predlog, naj prav to zastopstvo za prevajanje strokovne literature odpre delovno mesto prevajalke, ki pa bi bila žal zaposlena le mesec ali dva na leto, saj so prevajalska dela enkratna in se le redko ponavljajo.

Tako je edina rešitev, da si poiščemo pomoč zunaj Avtotehne, s pogodbami o delu, in po (samo za ilustracijo) naslednjih tarifah: ena prevedena stran iz slovenščine v srbohrvaščino din 600,00, ena prevedena stran iz tujega jezika v srbohrvaščino 990,00 din.

Res je, da ko je prevod opravljen, ni treba navodil več prevajati in je prav gotovo ceneje za tako enkratno opravilo plačati zunanjega sodelavca po dnevni tarifi kot najemati za stalno nove prevajalce in dodatne »tipkarske« moči.

Pa vendar, delavci, zaposleni kot komercialisti oziroma samostojni komercialisti, razpolagajo vsi z več ali manj dobrim znanjem tujih jezikov. Tako je

bilo pred leti izvedeno prav za trajno rešitev »prevajalskih« problemov testiranje delavcev, ki so se čutili sposobne prevajati. Na osnovi teh testov smo v Avtotehni dobili seznam »registriranih« prevajalcev, ki pa je bil kmalu pozabljen in je zaprašen obležal v arhivih. In ko se je delavka v oddelku, ki mu je kupec grozil s tožbo, če prevodi ne bodo pravočasno opravljeni, odločila, da prevede navodila sama in je z Avtotehno sklenila pogodbo o delu, je završalo po hodnikih čes »saj imamo vendar prevajalko«. S seznama »registriranih« prevajalcev so se nenadoma dvignili oblaki prahu. Tako danes vemo, da imamo poleg uradne prevajalke še nekaj ljudi, ki bi z veseljem prevzeli del njenih dolžnosti. Res je, da bi morali s temi ljudmi skleniti pogodbe, pa saj jih moramo skleniti tudi z zunanjimi sodelavci, in najbrž je njihova cena mnogo višja.

Vsekakor ni v tem kratkem članku moj namen podati recept, kako bomo rešili prezaposlenost ene prevajalke in neizkoriščenost sposobnosti drugih, »neuradnih« prevajalcev. Prepričana pa sem, da bi z malo več sodelovanja in razumevanja, z malo manj zavisti, ki nas tako rada daje, ter z malo več informiranosti tistih, ki so odgovorni tudi za take »obrobne« dolžnosti posameznih zastopstev, lažje prihajali na kraj takim in podobnim afericam.

In občutek imam, da na ta način vedno potegnemo »ta kratko«, razen nekoga, seveda, ki pobere čedno vsotico in ki jo je treba izplačati ne glede na to, ali so bila sredstva, planirana za plačevanje prevodov, že porabljena ali ne.

Vanda Cedilnik

AVTOTEHNA NA OI

Ni ovir za Abramtrans

CONTROL CUPON KONTROLNI KUPON	
Trebević	
Bobsleigh Bob	 13.30-16.00
din. 875	11. 2. 1984
Entr.-Ulaz	
	Category II Kategorija II
	
№ 078831	
	
RETURN BUS TICKET TERMINAL - VENUE POVRATNA AUTOBUSKA KARTA TERMINAL - BORILIŠTE	

Ne le tekmovalca Blaža Lovmovška na 14. Olimpijskih igra superlativov je imela naša delovna organizacija tudi svoje gledalce. 25 najodločnejših, med njimi tudi eno dekle, zaenkrat še pripravnica, sicer pa diplomirana ekonomistka Irena Žmavec, se je v petek, 10. februarja, ob pol šestih zvečer napotilo v skoraj 600 km oddaljeno Sarajevo.

Organizacija je bila na olimpijskem in mirno lahko zapišemo tudi na Avtotehniškem nivoju. Odpravo je vodil Milan Levstik, vodja skladišča tozda VIS, vozila pa sta lastnik avtobusa, nabavni referent Franc Abram in Stane Šijanec, ki ima 40 let delovne dobe že za sabo, pa ima še vedno moči in življenjske energije kot marsikdo, ki jo ima prav toliko še pred sabo. Kot izkušeni potniki so bili dobro založeni z nafto, jedračo in pijačo. Kljub temu je slednja pošla že pred Trebnjem, kjer so vestno dopolnili zaloge. Še sreča, kajti, kot vse kaže, so tudi komunalci s takim zanimanjem gledali športna tekmovanja, da sploh niso opazili ogromnih količin snega, ki so pobelile domala vso državo, najbolj usodno pa republiko prirediteljico. Na cestah so obstale kolone vozil, med njimi pri Bosanskem Brodu tudi edini avtobus zasebne firme Abramtrans z našimi olimpijci. Dvanajsturno čakanje na zasneženi cesti bi marsikoga spravilo na kolena, našim olimpijcem pa se je šele v zaostrenih razmerah (teh smo vajeni že iz gospodarstva) prebudil športni duh. Priredili so malo zimsko olimpiado v skokih v sneg na glavo, metanje v sneg na en dva, tri in tako naprej, kar je množica gledalcev iz kolone zasneženih vozil navdušeno pozdravila. Seveda pa tudi ni šlo brez žrtev. Marjan Zajc si je v olimpijski disciplini »porivanje tovornjaka«, 200 km pred ciljem spahnil nogo.

Po 12 urah se je zastoj na cesti sprostil in 25 neustrašenih je v soboto ob 4. uri popoldne prispelo v Sarajevo. Športne prireditve (imeli so karte za bob in sankanje) so bile seveda že vse končane, zato so se le na kratko sprehodili po Sarajevu, potem pa obrnili avtobus proti domu. Potovanja, za katerega so se dogovorili že na vandrarnju po Štajerski, ni bilo žal nikomur. Vsi po vrsti zatrjujejo, da je bilo to enkratno doživetje, vendar sem dobil vtis, da so, kar se tiče udeležbe na zimskih olimpijskih igrah ozdravljeni. Vsaj za štiri leta.

Jurij Černič

Družbenoekonomski položaj delavcev naše temeljne organizacije je zelo otežkočen. Na posameznih področjih ekonomike poslovanja in upravljanja z družbenimi sredstvi se soočamo z velikimi in nezadovoljivimi finančnimi rezultati:

— Rezultati periodičnih obračunov v letošnjem letu in ocena zaključnega računa izkazujejo za TOZD, da je poslovala na robu rentabilnosti. Kljub izvajanju internih sanacijskih ukrepov dosegamo zelo slabo akumulacijo in smo nasproti sorodnim dejavnostim še vedno pod povprečjem. Popolno sliko bomo ugotovili ob obravnavi zaključnega računa ob koncu poslovnega leta oz. se delno lahko orientiramo na osnovi predloženega plana poslovanja za naslednje leto, kjer je zahtevano zvišanje realizacije razlike v ceni za 40 %. Kaj to pomeni za posamezne izvajalce plana, je razvidno iz njihove reakcije na predlog. Vsi soglasno ocenjujejo, da bo to zelo težko doseči in ne vidijo konkretnih možnosti za stoddosten uspeh. Razlaga za takšno ocenitev bomo v grobem zajeli po posameznih organizacijskih delih in področjih poslovanja TOZD v nadaljevanju.

— Sektor veleprodaje nima (razen redkih primerov) zagotovljenega trajnejšega komercialnega programa in njegovo delo poteka v večini primerov na sklenjenih kratkoročnih pogodbah in raznih dogovorih.

Samoupravno sporazumevanje na področju združevanja dela in sredstev poteka zelo počasi, z veliko vloženege dela in truda, kar pa ne prinaša pričakovanega finančnega učinka. Kot pglavitni in najbolj pomemben del temeljne organizacije, nima na razpolago dovolj finančnih sredstev, pestijo in posamezne neidoče zaloge trgovskega blaga (večinoma nabavljene v preteklosti), nesposobnost najemanja kratkoročnih blagovnih kreditov, zamrznjene trgovske marže, neizpolnjevanje dobavnih rokov in količin blaga od proizvajalcev, visokec ene, visoke obresti na dane kredite itd.

— Sektor maloprodaje je bil v letošnjem letu podvržen preorientaciji na prodajo trgovskega blaga na področjih avtobranže in splošnega materiala, za katero glavni dobavitelji so TOZD Vozila in servis (iz LZTK — Kikinda) sektor veleprodaje in nekaj zunanjih partnerjev (kot so to nekateri privatniki in posamezne trgovske organizacije. Izpadel je plavi program in v drugi polovici leta program Gorenje Körting, kot tudi nezmožnosti plasma-

DO Avtotehna, Ljubljana
TOZD Notranja trgovina
OOZS TOZD — TRGOVINA

Poročilo

o rezultatih političnega dela osnovne organizacije sindikata TOZD Trgovina za leto 1983 oz. mandatno obdobje.

Politično delo in aktivnost osnovne organizacije ZSS TOZD Trgovina je bilo osnovano na sklepih 10. kongresa SRS, resolucije 9. kongresa ZS Jugoslavije, programov aktivnosti občinske sindikalne organizacije in naše osnovne organizacije. Po analizi akcijskega programa izpolnjevanja nalog za utrditev in izboljšanje družbenoekonomskega in družbenopolitičnega položaja delavcev naše TOZD TRGOVINA ob koncu mandatnega obdobja, ugotavljamo naslednje rezultate in ugotovitve:

jev tranzitnega karakterja, kar je bilo v preteklosti zelo prisotno. Sektor veleprodaje ni zmožen, da v celoti oskrbuje maloprodajno mrežo s potrebnim trgovskim blagom, zaradi tega se postavlja vprašanje, kje najti ustrezno nadomestilo.

— Sektor montaža in servis iz meseca v mesec komaj izpolnjuje postavljeni plan. Njegovo delo je odvisno od pogodbenega odnosa z DO Avtomontaža, ki pa ni zmožna zagotoviti potrebnega repormateriala za sestavljanje šasij. Dokončno število sestavljenih šasij za letošnje leto bo zelo bistveno odstopalo od planirane količine.

Predlog poslovno tehničnega sodelovanja z DO Avtomontaža za naslednje leto ne obeta bistvenih sprememb, saj ne zadovoljuje niti potrebnih količin oz. moramo sprejeti kakršenkoli rizik izpada prihodka. Ker delavci iz objektivnih razlogov niso mogli izpolniti plana s sestavljanjem šasij, so izvajali servisno uslužnostna dela, ki pa glede na trenutno družbeno odobreno ceno ne zadovoljuje potrebam. Ta problem naj bi se za naslednje leto uredil z odobritvijo višje cene, kar je delavski svet kot predlog že posredoval skupnosti za cene.

Kljub navedenim prizadevanjem in rešitvam pa so delavci za svojo bodočnost zelo zaskrbljeni, saj dejanskega nadomestila za izpadli planirani dohodek (razen dohodka iz kooperacije z OZD Kuverta iz Ljubljane) ne vidijo oz. dosejanje delo ne zagotavlja uspešnosti postavljenega plana za naslednje leto.

Vsekakor je potrebno omeniti, da je bila naša TOZD v zadnjih dveh letih podvržena

nekaterim predlogom delovne organizacije za združitev ali vključitev v razne asociacije. Največkrat so se predložile takšne ideje, s katerimi temeljna organizacija ne bi nič pridobila, temveč se jo je skušalo razformirati in ukiniti njeno dejavnost. Upoštevajoč dejstva, da smo v podrejenem položaju nasproti drugim TOZD in da nimamo nobene perspektivne niti potrebne družbene veljave kot trgovska organizacija, smo priključili v svojo sestavo servisno storitveno dejavnost. S tem se odpirajo možnosti za razširitev dejavnosti, ki naj bi bile zajete iz novih programov na osnovi združevanja z DO Nova iz Ljubljane, poslovno skupnost ZIV — TAM in drugimi oblikami. Za takšen pristop je akcijo obravnav in izvedbe referendumov prevzela naša sindikalna organizacija. Ocenjujemo, da bo referendum z DO NOVA, dne 23. 21. 1983 vsekakor uspel, saj med našimi delavci ni zaslediti odpora.

V bodoče objektivno pričakujemo od poslovnih delavcev, da se bodo držali sprejetih programskih izhodišč naše delovne organizacije Avtotehna, ki so bila predčasno od našega kolektiva stoddostno sprejeta in smatramo, da bo naša temeljna organizacija našla svoje pravo mesto in vlogo v novo oblikovani delovni organizaciji. Naša sindikalna organizacija mora biti pri tem zelo aktivna in vztrajati, da se organiziramo pravočasno in zagotovi delo za naše delavce.

2. Sistem nagrajevanja delavcev po doseženih rezultatih dela, ki se izvaja v zadnjih dveh letih, je prinesel nekaj pozitivnih rezultatov. Glede na dosedanje izkušnje pa ga bo potrebno še bolj izpopolniti,

seveda pa predhodno urediti nekaj bistvenih ekonomskih in organizacijskih vprašanj.

3. Kljub prizadevanju še vedno nismo uspeli urediti vprašanja svobodne menjave dela med TOZD in delovno skupnostjo.

Upoštevajoč plan prispevka za financiranje v naslednjem letu, bo to potrebno čimprej urediti.

4. Naša sindikalna organizacija zadovoljivo sodeluje s samoupravnimi organi in poslovnim organom. Njene pobude in predlogi za razreševanje posameznih zadev se v večini primerov sprejemajo in izpolnjujejo.

Obstaja pa še nekaj primerov, ki jih bo potrebno v bodoče bolje urediti, kot so primeri:

— sprejemi rezultatov poslovanja TOZD ob periodičnih obračunih

— razporeditev delavcev na dela in naloge

— upoštevanje predpisov iz varstva pri delu in protipožarne varnosti

— disciplinske zadeve

— delovanje organa samoupravne delavske kontrole

— področje SLO in DS

— kadrovska problematika

— delovanje delegacij v skupščini SIS in ZZZ, itd.

Vsako izmed opredeljenih področij mora biti podvrženo posebni analizi, kar naj se upošteva in vnese v program aktivnosti za naslednji mandat.

Po možnosti naj današnja razprava oblikuje bistvene primere te problematike.

5. Izvršni odbor naše OOZS je imel v letošnjem letu deset rednih in nekaj izrednih sestankov oz. posvetovanj. Na sestankih se je obravnavalo veliko pomembnih zadev za delo in razvoj temeljne organizacije in uveljavitev samoupravnih odnosov ter utrditvi položaja delavcev.

Vsi člani IO OOS so bili pri tem zelo uspešni in kot poverjeniki iz svojih delovnih sredin prenašali dejanske aktualne problematike, ki so se razreševali.

6. Za bodoče delo sindikalnega organa smo premalo storili na področju izobraževanja, saj se na predloge za to ni odzval nihče, dejanskega vzroka za tak odziv pa še nismo utegnili ugotoviti.

7. Stanje na področju družbenega standarda naših delavcev je zadovoljivo. Osebni dohodki se gibajo nad povprečjem dejavnosti.

Socialne pomoči se rešujejo na razne načine: z denarnimi pomočmi, brezplačnim leto-

vanjem delavcev, dodelitvijo sredstev za razreševanje stanovanjskih problemov...

Prehrana med delom je za večino delavcev primerno urejena, razen za delavce, ki jedo izključno topli obrok. Pritožbe na kvaliteto in pestrost toplega obroka je bila obravnavana na zadnjem sestanku konference sindikata, kjer je bilo dogovorjeno, da se bo zamenjalo dobavitelja.

8. Ostala področja, ki so zajeta v planih in sredstvih sklada skupne porabe so se zadovoljivo reševale, ostalo bo še nekaj neporabljenih sredstev, ki jih bomo uporabili za določene namene v naslednjem letu. Pri tem bi zlasti poudarili zelo veliko število rešenih stanovanjskih vprašanj, denarnih zneskov, ki so jih sprejeli denarno šibki delavci, izplačila regresov delavcem za malice, letni dopust, odpravnine za odhod v pokoj, jubilejnih nagrad, itd.

Pri celotni zadevi pa bi opozorili na dejstvo, da bo morala naša TOZD v bodoče poskrbeti za večji prispevek sredstev v sklad skupne porabe (kar do sedaj ni bilo) in je to zajeto tudi v povečani plan dohodka za naslednje leto.

9. Uspešno urejamo zdravstveno varstvo delavcev, saj se občasno organizirajo zdravstveni pregledi za vse delavce.

10. Na področju SLO in DS je vključeno veliko delavcev. Naloge in akcije v letošnjem

letu so bile zadovoljivo opravljene. Po pridobljenih izkušnjah in dosedanjem usposabljanju pa je razvidno, da bo temu področju aktivnosti potrebno posvetiti še več dela, izobraževanja in zavesti.

Zlasti to velja za splošno varnost, protipožarno varstvo in ideološko-politično izobraževanje.

11. Kot posebno aktivnost predlagamo, da se borimo proti alkoholizmu, ki se pojavlja že v manjšem obsegu v vseh delih naše TOZD in se lahko, gledano na njegovo intenzivnost, razmahne v prehudo obliko.

12. Sodelovanje z organi sindikata v delovni organizaciji je bilo solidno. Kot zelo vzorno je bilo delo z občinskim sindikalnim organom, saj smo bili ves čas o aktualnih družbenih zadevah dobro seznanjeni, sprejeli in izvedli smo marsikatero akcijo na njihovo pobudo ter dobili njihovo pomoč, koder je bila potrebna.

Ob koncu lahko vsi soglasno ugotovimo, da smo zdrav, samoupravno dokaj osveščen kolektiv, s strokovnim in sposobnim vodstvom in bomo, če nam bodo dane delovne možnosti, sredstva in primerni plani, lahko dosegli cilje in naloge, ki smo si jih zadali za bodočnost.

Ljubljana, 17. 12. 1983

Predsednica IO OOS TOZD NT:
Frida KOŠAK-ŠTIRN

Slovo od Boscha

Že dolgo vrsto let sem zaposlena pri AT, a ves čas pri BOSCH oddelku. V teh dolgih letih se je naš oddelek selil večkrat. Začela sem na Celovski 111 in tam je bilo vse pod eno streho: zastopanje, trgovina in skladišča. Potem smo se preselili na Celovško 38. Ob takih prilikah je vedno mnogo dela in razburjanja. Saj je treba pravilno sortirati vse dokumente, v skladišču ves material, da se ne bi kaj izgubilo.

Zahvala

Ob smrti moje mame se zahvaljujem vsem sodelavcem za podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Jožica Bernard

Naši kupci so vedno telefonirali ravno takrat, ko se je kakva mapa ali material ob selitvi kje založil in ga tisti moment ni bilo mogoče najti. Ko smo si vse dobro uredili, se je delo uteklo, minilo nekaj let, pa smo že dobili novo povelje za selitev. Tokrat smo se selili na Titovo 36/II, konsignacijsko skladišče pa na Celovško 228. No, čez nekaj časa so tudi za Bosch proizvode našli prostor v kleti Titove 36, da smo spet bili vsi skupaj. Saj to je tudi najbolj praktično. Ni minilo dolgo, ko smo se spet selili na Celovško 175. Vse reči smo prenašali kot mačka mlade — po etapah, saj drugače tudi ni šlo.

Tu je bilo vse v najlepšem redu, saj smo spet imeli vse urejeno in vsi potrebni servisi za elektro-orodja, televizorje, gospodinjske aparate so bili z nami vred pod isto streho. Vsi smo bili zadovoljni, saj ni bilo potrebno hoditi iz hiše, ko smo izdali nalog za dobavo blaga kupcu ali če je bilo potrebno kako popravilo.

No pa sta se spet dva nebodigatreba šefa kar sama zmenila in spet smo se preselili na Titovo 36 in to v največji vročini. Marsikatera gorka je bila izrečena na ta račun. Naši šefi so si meli roke, mi pa smo delali kot zamorci. To je bila menda zadnja kazenska delovna garaška selitev, saj smo bili na koncu v tej strašni vročini vsi prepoteni, živčni, še bolj pa smo bili umazani in žejni.

Ko se sedaj nimamo več kam seliti, se pa selimo iz pisarne v drugo pisarno. Končno smo dobili še svoj terminal, no sedaj pa upamo, da bomo imeli mir pred selitvami. V teh dolgih letih smo pri AT zamenjali mnogo direktorjev, še več pa generalnih direktorjev. Ljudje so se že naveličali, saj se za nas nič ne spremeni, mi pa delamo še kar naprej, vsaj nekateri smo polno zaposleni.

Potekla so leta, navadili smo se drug na drugega in dobro

smo sodelovali, čeprav smo včasih kaj godrnjali, sicer pa itak nimamo dosti veljave, čeprav bi imeli še tako veliko provizijo, odločajo itak samo drugi, mi pa lahko kimamo. Podpisali smo menda največ samoupravnih sporazumov v Ljubljani, a osebne dohodke smo le počasi povečevali, saj smo letos povečali OD komaj za ca. 18 odstotkov, republiško povprečje pa je bilo ca. 23 odstotkov. To zadnje povečanje pa je bilo šele za november 1983. Tu na žalost ni bilo stimulacije za delo, čeprav smo imeli dosti naročil. Včasih so rekli, da je Bog najprej sebi brado ustvaril, mi pa skrbimo bolj za druge kot zase. Torej še kako res velja pravilo »delam, delam kot zamorec«, a tudi moj OD v primerjavi s cenami ni kaj dosti višji kot od tega zamorca.

Najbolj žalostno pa je to, da so moje delo in prizadevanja za poslovnost, natančnost in ažurnost prvi videli naši principali in šele potem moji nadrejeni.

Naši šefi, navajeni, da so samo oni tisti, ki smejo biti nekaj, ker nosijo dolge hlače, ne puste nam ženam napredovati. Nekateri znajo lepo podajati besede, a danes to sploh ni več važno, važno je delo oziroma uspehi pri delu.

No sedaj je konec vseh njihov prizadevanj in drugi — mlajši naj se bore — bore naprej: za uspehe in priznanja.

Seveda pa ni bilo vedno tako težko, včasih smo kako rekli, le malokrat smo šli skupaj na izlet in tako so leta minila.

Moje drage sodelavke in sodelavci: tudi v bodoče vam želim vse dobro, mnogo uspehov, predvsem pa želim naslednje: »BODITE LJUDJE MED SEBOJ.«

Tako je na koncu prišel čas, da sprejem moje delo in ga predam mlajšim in zdravim. Vse neprijetne reči so pozabljene, ostali bodo samo lepi spomini.

Bodite srečni!

Milka Pavšelj

Slovo od Rabca

Ko smo pred petimi leti najemali hišo v Rabcu, si še misliti nismo mogli, kako nam bo ta prijetni letoviški kraj prirasel k srcu in kako bo razbremenil pritiska peščico počitniških prikolic, s katerimi razpolagamo.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Izdaja DO Avtotehna Ljubljana, n. sol. o., Ljubljana, Titova c. 36. Ureja uredniški odbor: Drago Balažič (odg. ur.), Jana Černič, Jurij Černič (gl. in teh. ur.) Katja Krmelj, Branž Masten, Zvone Ogrine, Franci Petkovšek, Vojko Spačal. Naslov uredništva: Titova 36, telefon 317-044. Tisk: Tiskarna Ljubljana v nakladi devetsto izvodov. — Časopis prejema člani kolektiva, štipendisti in upokojnenci brezplačno. — Oproščeno promežnega davka po sklepu 421-1/72.

TOZD VOZILA IN SERVIS o. sub. o.

Prišli:
19. 12. 1983 Kušar Ciril

Odšli:
8. 1. 1984 ŠUŠTERŠIČ Fran-
čišek — JLA
8. 1. 1984 BORŠTNAR Branko
— JLA

TOZD NOTRANJA TRGOVINA o. sub. o.

Odšli:
18. 1. 1984 SADAR Andreja

TOZD ZASTOPSTVA o. sub. o.

Prišli:
1. 12. 1983 KURKO Ljubica
15. 12. 1983 ZALAZNIK Sto-
jana

Odšli:
20. 12. 1983 LAVRIČ Zdravko
31. 1. 1983 ŽVOKELJ Rado

DSSS

Prišli:
1. 12. 1983 MARINKO Angela
22. 12. 1983 PETROVIČ Šte-
fanija
24. 1. 1984 KAHRIC Hasiba
24. 1. 1984 BEGANOVIC Sem-
ka

Odšli:
18. 12. 1983 BREGOVLJANO-
VIČ Krsta
15. 1. 1984 MEH Cvetka

kadrovska služba
Marija Zakrajšek

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Idila

Rabac smo najeli za silno majhen denar (prvo leto nas je letna najemnina veljala kakih 100.000 dinarjev, potem pa vsako leto približno 20 odstotkov več), ga na hitro popravili in skromno opremili. Prvo leto smo gledali nanj še z nezaupanjem in tja so odšli le tisti, ki si niso uspeli zagotoviti mesta v počitniških prikolicah in je tako ostal le polovično zaseden. Potem se je dober glas o prijetni legi hiše, blagi klimi mesteca, prijazni oskrbnici Ljubici in veselih večerih ob čaši črnine (saj se še spomnite pristrčnega zapisa Vesne Drvendžije »Hajde bračo da se napijemo vina«) naglo razširil po Avtotehni in prihodnje leto so se lanskim letoviščarjem, ki so se vsi po vrsti ponovno odločili za Rabac, pridružili še drugi. V naslednjih letih niso sobe v Rabcu v sezoni nikdar več ostajale prazne.

Prav posebno je dom prirasel k srcu našim upokojnecem, ki so tja prihajali iskat sonca in zdravja že zgodaj spomladi in ostajali tam do pozne jeseni. Cena je bila namreč taka, da si jo je lahko vsaj izven sezone privoščil vsakdo.

Zdaj je petletna pogodba o najemu hiše potekla in lastnik Vilko Mlakar se je odločil, da jo odda kakemu podjetju iz Kranja, s katerim bo lažje sodeloval. In zato ni več pripravljen obnoviti najemne pogodbe. Konec idile.

Realnost

V Rabcu torej ne bomo več letovali in ga lahko kar izbrišemo iz svojih počitniških načrtov. To pa je seveda precejšnja izguba, ne le po čustveni plati, ampak tudi po kapacitetah. Odmisliti moramo namreč 8 dvoposteljnih sob, v katerih pa seveda nikdar nista spala le dva, ampak na dodatnih zasilnih ležiščih kar vsa družina. Novega doma kot kaže ne bomo najemali. Tudi če bi se zanj odločili, se skrajni čas ravnokar izteka, težko pa je tudi verjeti, da bomo še enkrat imeli tako srečno roko kot pred petimi leti. Ostanemo torej le še prikolice. Teh je osem, k njim pa lahko prištejemo še tri, ki jih seboj prinaša 80-članski kolektiv Nove. Za skupno 626 delavcev Avtotehne torej 11 prikolic ali drugače, ena prikolica na vsakih 57 delavcev. V sezoni pa je le 7 terminov.

Razporeditev

Drugo vprašanje je prerazporeditev prikolic, ki se nam obeta. Prejšnja leta smo tako

razporeditev izvedli s pomočjo ankete v Glasilu, letos za to ne bo več časa. A ni, da bi vztrajali na tej sicer najbolj demokratični obliki odločanja, saj imajo tisti, ki se s prikolicami ukvarjajo, dovolj izkušenj in poznajo tako želje delavcev v Avtotehni, kot pogoje v avtokampih in jim lahko torej povsem zaupamo. Predlogov, ki se lahko pojavijo brez ankete, pa se menda tudi ne bodo branili. Moj predlog je komaj 50 km oddaljen Bled. Če bi imeli kakšno prikolico tudi na Šobcu, ali v Zaki, bi s tem ustregli tistim, ki jim do morja ni preveč, pa še termin bi zaradi bližine lahko skrajšali na 7 dni in bi imeli tako več terminov. Za dom v Rabcu pa bi morda skušali poiskati poceni nadomestilo ob Kolpi, naši najčistejši in najtoplejši reki, ki se turistično šele prebuja in so zato tam tudi cene ugodnejše.

Tolažilna misel

Pa naj bo predlaganja dovolj. Za konec tega, v mojih očeh kaj turobnega zapisa, le še ena tolažilna misel: kočje Snežinke na Veliki planini nam nihče ne more odpovedati. Ta je naša.

Jurij Černič

Čestitka ob 30. obletnici Avtotehne

Brž ko sem v Glasilu prebrala vabilo na 30. obletnico Avtotehne, sem na sam dan proslave poslala v hotel Lev telegram s čestitko za Avtotehno.

Ker v januarski številki Glasila tega niste nič omenili, ne vem, če je telegram pravočasno prispel na slovesno kosilo. Zatorej še enkrat vsem najboljše želje za leto 1984 in nadaljnje uspešno poslovanje.

Ob tej priliki se zahvaljujem za redno pošiljanje Glasila, ki ga vedno z zanimanjem preberem, saj sem že 9 let v pokoju, pred tem pa sem bila 18 let zaposlena v Avtotehni. Veliko se je medtem spremenilo, tudi koncept Glasila.

Hvala tudi za vsakoletne čestitke in stenski koledar. Vendar pa bi nekaj prosila. Tak velik stenski koledar je primeren za pisarne, ne pa za stanovanja. Ali bi lahko naslednje leto dobila manjšega, na primer ter-

minskega, kot pred leti. Vnaprej hvala.

Pa še eno prošnjo za klub upokojnencev imam. Čim je bil osnovan, sem plačala članarino in dobila legitimacijo. Za naslednje leto pa sem legitimacijo priporočeno poslala klubu, da mi vpiše članarino za tisto leto. Nikoli nisem dobila legitimacije nazaj, pa tudi nobenega odgovora ne.

Veselilo nas bo, če bo Avtotehna še naprej uspešno poslovila in se še kdaj spomnila nas upokojnencev (vseh, ne samo oni z eventualno nizko pokojnino) s kakšno denarno nagrado, saj pri tukajšnjih podjetjih vsi upokojnenci dobivajo vsako leto za 29. november ali za novo leto denarno nagrado (2.000 do 5.000 dinarjev). Verjetno je tudi Avtotehni nekaj pomenilo naše minulo delo (ali pa je pozabljeno na nas iz predstavnistev).

Naj končam s čestitko Glasilu in s tovariškimi pozdravi.

Tatjana Kramar
upokojenka predstavnistva
Avtotehne v Zagrebu

Draga naša upokojenka!

Čestitke, kot kaže, na dan proslave res nismo prejeli, če bi jo, bi jo prav gotovo objavili v Glasilu. Vendar ni ta, ki smo jo sprejeli zdaj, prav nič manj vredna, čeprav je obletnica že mimo. Vsi delavci Avtotehne smo vam iz srca hvaležni zanjo.

Včasih smo res tiskali pravlične terminske koledarčke, zdaj pa nas je varčevanje prisililo, da natisnemo koledarček kar v Glasilo in si ga potem izrežemo in kam nalepimo, da ga imamo pri roki. Seveda je to le zasilna rešitev za službeno rabo. Mislim, da tiste koledarčke, ki smo se jim morali zaradi varčevanja odreči, vsi pogrešamo. A počakati bomo morali pač na boljše čase.

Kako je z vašo izkaznico in nagradami pa ne vem. Prav gotovo so vaše pismo prebrali tudi tisti, ki so odgovorni in pristojni za te reči in upam, da vam bodo odgovorili. Najbolje kar v Glasilu, saj so to stvari, ki zanimajo vse upokojnence in skorajšnje upokojnence tudi.

Za čestitke in pohvale Glasilu pa se vam v imenu uredniškega odbora in v svojem lastnem imenu še posebej zahvaljujem. Ob premnogih kritikah se prileže tudi kakšna lepa beseda.

Jurij Černič
glavni urednik Glasila